

Το αεροδρόμιο τιμέντο δε θα γίνει!

Δήλωση του Νίκου Πυρουνάκη, επικεφαλής της Αριστερής Πρωτοβουλίας Γλυφάδας, για το αεροδρόμιο του Ελληνικού

Στην νέα ταινία του Γιάννη Οικονομίδη «Το μικρό ψάρι» οι «κακοί» πρωταγωνιστές είναι δύο. Ο ένας είναι μαφιόζος που μεταξύ των άλλων δραστηριοτήτων του είναι τοκογλύφος και με όπλο το χρέος του αγοράζει μέχρι και τους ανθρώπους και τις συνειδήσεις τους. Ο άλλος μαφιόζος επίσης μαζεύει λεφτά εξαντλεί όλες τις οικονομίες από όλους τους «φίλους» του μέσα από μία καλοστημένη αφήγηση, ένα μεγάλο κόλπο, ένα success story, και την κατάλληλη στιγμή εξαφανίζεται αφού τους έχει ξεζουμίσει....

Και αν οι παραλληλισμοί του ταλαντούχου σκηνοθέτη σκιαγραφούν την πραγματικότητα μιας κοινωνίας που καταρρέει στην σύγχρονη Ελλάδα, ο χώρος του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού αποτελούσε διαχρονικά μέρος του success story όλων των τελευταίων κυβερνήσεων. Από την ισχυρή Ελλάδα του Κώστα Σημίτη, στην επανίδρυση του Κράτους του Κώστα Καραμανλή αλλά και στην εποχή που ο Γιώργος Παπανδρέου «βόλταρε» στον χώρο με τον Αθεμπίγιο, μπορεί οι περιγραφές να αλλάζουν αλλά η αλήθεια είναι ότι ο σχεδιασμός για το πρώην αεροδρόμιο πάντα αποτελούσε μέρος του συνολικότερου κρατικού σχεδιασμού, με κομβικό ρόλο αυτό των χωροταξικών αναδιαρθρώσεων για την ευρύτερη περιοχή της νότιας Αθήνας. Πάντα γνώμονας ήταν το πώς θα μπορούν να υπηρετηθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα του κατασκευαστικού εφοπλιστικού και χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου και η μακροπρόθεσμη εμπέδωση και αποτύπωση σε επίπεδο πόλης των κυρίαρχων σχέσεων εξουσίας και κυριαρχίας.

Αν όμως από το 1995 που ο Λαλιώτης υποσχόταν να μετατρέψει σε πάρκο πρασίνου όλο τον χώρο, μέχρι το σχέδιο Σουφλιά που προέβλεπε αδόμητους δημόσιους χώρους στο 50%, όλοι ένιωθαν την ανάγκη να υποσχεθούν πάρκο πρασίνου στους κατοίκους ώστε να χρυσώσουν το χάπι της τμηματικής του «αξιοποίησης», σήμερα οι χάντρες για τους ιθαγενείς είναι οι 100.000 θέσεις εργασίας... Στην Ελλάδα της τεράστιας ανεργίας και της τρομακτικής ύφεσης που θυμίζει εμπόλεμη ζώνη, το πράσινο φαντάζει πολυτέλεια...

Ο μεγάλος κίνδυνος

Ο λαός της Αθήνας δεν πρέπει να πιστεύει λέξη από τις υποσχέσεις της κυβέρνησης και των επενδυτών για ανάπτυξη και νέες θέσεις εργασίας. Αντίθετα, η «παράδοση» του χώρου στη LAMDA Development είναι ένα έγκλημα ενάντια στα συμφέροντα και τις διεκδικήσεις ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Έχουν ακόμα το θράσος μετά από τόσα χρόνια να υπόσχονται πάρκο πρασίνου και μάλιστα ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης. Λένε ψέματα. Καταρχήν ξέρουμε πως το έργο θα χωριστεί σε τρεις επί της ουσίας φάσεις. Η πρώτη θα περιλαμβάνει την κατασκευή των πιο προσοδοφόρων τμημάτων της επένδυσης. Αυτά τα οποία με λίγα λόγια μπορούν να βγάλουν εύκολα και γρήγορα κέρδος. (Ένα νέο mall, ξενοδοχειακές μονάδες, καζίνο, κέντρα διασκέδασης). Ένα δεύτερο στάδιο θα περιλαμβάνει τις πιο μακροπρόθεσμες επενδύσεις, οικιστική ανάπτυξη, λιμενικές εγκαταστάσεις κτλ. Το τρίτο στάδιο που θα

περιλαμβάνει το πράσινο δεν θα το δούμε ποτέ να υλοποιείται εκτός απ' τα παρτέρια και το γκαζόν που θα ανεβάσουν το κόστος για τις πολυτελείς κατοικίες. Το ξεπούλημα του χώρου θα γίνει με τέτοιους όρους (πλαφόν κερδοφορίας, επενδύσεις από δανεισμό κτλ) ώστε τα πραγματικά «κέρδη για το δημόσιο» είναι αστεία αναφοράς, χάρια του ότι πάνε κατευθείαν στη μαύρη τρύπα του ήδη πολλές φορές πληρωμένου από τον λαό, δημοσίου χρέους.

Έχουν ακόμα το θράσος, αυτοί που με τις πολιτικές τους εκτόξευσαν την ανεργία σε απίστευτα ποσοστά, αυτοί που έχουν διαλύσει κάθε έννοια εργασιακού δικαιώματος, που καταστρέφουν τον παραγωγικό ιστό της χώρας, που επιβάλουν εξοντωτική φοροληστεία της λαϊκής οικογένειας και που ισοπέδωσαν την αγοραστική δύναμη του κόσμου της εργασίας, να υπόσχονται 100.000 θέσεις εργασίας. Λένε ψέματα. Η συγκεντροποίηση των υπηρεσιών, η δημιουργία πολυκαταστημάτων, η δημιουργία διαμετακομιστικών πόλων με πυρήνα το πρώην αεροδρόμιο, θα λειτουργήσει προς όφελος των πολυεθνικών και το μονοπωλίων και θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στις περιφερειακές τοπικές οικονομίες. Το νούμερο των θέσεων εργασίας αλλάζει ανάλογα με τα κέφια του αφηγητή του success story της κυβέρνησης από 25 έως 100 χιλιάδες. Δε μας λένε όμως πόσες από τις τοπικές επιχειρήσεις θα κλείσουν, πόσες θέσεις εργασίας θα χαθούν, πόσες από αυτές τις καινούργιες θέσεις θα είναι μόνιμες. Δεν μας λένε ότι αυτές οι αστικές συγκεντρώσεις υπηρεσιών τουρισμού και διασκέδασης είναι τα σύγχρονα κάτεργα που δοκιμάζονται οι πιο επιθετικές μορφές «απασχόλησης» (mini jobs, Βάουτσερ, μερικής και εκ περιτροπής απασχόληση κ.ο.κ). Οι «νέες» θέσεις εργασίας θα είναι θέσεις στα κάτεργα της νέας εργασιακής πραγματικότητας και θα αντικαταστήσουν άλλες θέσεις που θα χαθούν.

Ο Κώστας Καραμανλής σε σχέση με το ελληνικό είχε πει ότι μεταξύ πράσινου και τσιμέντου δεν υπάρχει δίλημμα και η απάντηση είναι προφανής και αυτονόητη. Κρίνοντας από αυτά που υλοποιεί η κυβέρνηση που στηρίζει σήμερα, προφανώς εννοούσε το τσιμέντο.

Όμως πέρα από την κοροϊδία των εκφραστών των κυρίαρχων ελίτ, το τί θα γίνει το αεροδρόμιο θα καθορίσει και το τί θα υλοποιηθεί σε όλη την ευρύτερη περιοχή των νοτίων. Οι νέοι αυτοκινητόδρομοι που θα αποτελειώσουν τον Υμηττό θα παρουσιαστούν σαν αναγκαιότητα. Το κέντρο υπερυψηλής τάσης που θα υποστηρίζει όλες αυτές τις εγκαταστάσεις και τη νέα πόλη των 50.000 κατοίκων επίσης. Το ξεπούλημα και η αντίστοιχη «αξιοποίηση» του παραλιακού μετώπου συμπληρώνει το παζλ της καταστροφής κάθε δημόσιου χώρου και φυσικού περιβάλλοντος. **Ο χώρος του πρώην αεροδρομίου είναι η μεγαλύτερη και τελευταία μας ευκαιρία για ένα πραγματικό μεγάλο πάρκο υψηλού πρασίνου που τόσο έχει ανάγκη η Αθήνα. Είναι όμως και ο μεγάλος κίνδυνος να φτιαχτεί ένας ακόμα πόλος τσιμέντου και αστικών συγκεντρώσεων που θα αλλάξει την ποιότητα ζωής και την πραγματικότητα όλων των κατοίκων της νότιας Αθήνας.**

Πέρα όμως απ' τα σχέδια της κυβέρνησης το κίνημα πρέπει να αναμετρηθεί και με τις διαχειριστικές λογικές που αναπτύσσονται. Πώς να εμπνεύσει ένα κίνημα όταν στην προμετωπίδα του έχει την κοινή δράση των τριών δημάρχων; Μπορούμε να πάμε μαζί με τον κ. Κόκκορη που πρωτοστάτησε στη δημιουργία του παράνομου νεκροταφείου, διώκεται για κατασπατάληση δημοσίου χρήματος και την ίδια στιγμή είναι μέλος του Δ.Σ. της «Αττικό Παράκτιο Μέτωπο Α.Ε.»; Μπορούμε να πάμε μαζί με τον κ. Ορφανό που ήταν αρχικά στο Δ.Σ. της «Ελληνικό Α.Ε.» και οι ενστάσεις του αφορούν το αντίτιμο και τους όρους της επένδυσης; Πώς να εμπνεύσει ένα κίνημα όταν βάζει έννοιες όπως ανταποδοτικότητα, αυτοχρηματοδότηση, ήπια επιχειρηματικότητα κτλ, πως να εμπνεύσει όταν ενσωματώνει τα επιχειρήματα του αντιπάλου μιλώντας για τους όρους διαχείρισης της καταστροφής και όχι για την ανατροπή της. Πώς να εμπνεύσει όταν διεκδικεί ως στόχους του κινήματος, πράγματα που ήδη έχει συμπεριλάβει στον σχεδιασμό της η Ελληνικό Α.Ε. και ο επενδυτής; Πώς να εμπνεύσει όταν επί της ουσίας θεωρεί ότι ο χώρος έχει χαθεί και προσπαθεί να κατοχυρώσει απλώς κάποια ανταποδοτικά οφέλη; Πώς να εμπνεύσει όταν ο κόσμος μένει αμέτοχος και έρχεται απλά ως καλεσμένος στις κινητοποιήσεις - φιέστες;;;

Για να ξέρεις τι πρέπει να κάνεις πρέπει να δεις στα μάτια τον αντίπαλο

Γλυφάδα 24/3/2014

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

με την αριστερά της ρήξης και της ανατροπής

<http://aristeriprwtonouliaglyfadas.blogspot.gr/>

<https://www.facebook.com/AristeriPrwtobouliaGlyfadas>

aristeriprwtonouliaglyfadas@gmail.com